

YURTSEVERLİK ve ÖFKE

Aslı Dinçman

Okuyor, izliyor, dinliyor, özetle çevremi gözlemliyorum. Türkiye’mi seven Atatürkçülerde korkunç bir öfke, almış dizginleri ele, ortalığı kasıp kavuruyor. Ve bu tutum adeta vatanımıza sahip çıkmanın gereği haline getiriliyor.

“Yurtsever misin?”

“Evet”

“Gidişata öfke duyuyor musun?”

“Vatanını seven herkes gibi, evet.”

Yurtseverlik ve öfke kavramlarını bağdaştırmanın mantığını çözmeye çalışıyorum. Aksi takdirde, ülkem in gittiği yolu anlamam olanaksız.

Benim rehberim, Mustafa Kemal Atatürk... Bu nedenle, soruyu önce Ölümsüz Öndere soruyorum: Yurtseverlik nedir?

“Hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır. O satıh, bütün vatandır. Vatanın her karış toprağı, vatandaşın kanıyla ıslanmadıkça, terk olunamaz. Onun için küçük, büyük her cüzütam (askeri terim: birlik), bulunduğu mevziden atılabilir. Fakat küçük, büyük her cüzütam ilk durabildiği noktada, tekrar düşmana karşı cephe teşkil edip muharebeye devam eder. Yanındaki cüzütamın çekilmeye mecbur olduğunu gören cüzütamlar, ona tabi olmaz. Bulunduğu yere nihayete kadar sebat ve mukavemete mecburdur.

Vatan mutlaka selamet bulacak, millet mutlaka mutlu olacaktır. Çünkü kendi selametini, kendi saadetini memleketin ve milletin saadet ve selameti için feda edebilen vatan evlatları çoktur...”¹

Ben bu ifadelerden; **“Yurtseverlik, ne olursa olsun, tüm olanaklarımızla vatanımızı savunmak ve vatanın refahını kendi rahatından üstün tutmaktır.”** sonucunu çıkarıyorum. Üstelik Atatürk bu askeri emrinde dahi, “Milletin saadet ve selametini” ideal gösteriyor. Demek ki, kaliteli yaşayabilmemiz için geniş anlamda vatanımızı savunmamızı istiyor.

Bugünkü ortama baktığımda ise, “Yurtseverlik ve öfke” birlikteliğine ilişkin anlamam gereken kavram şu: “Vatanımızı öfkeyle savunmak”, ya da “Bir şeylere öfke duyarken, vatanımızı savunmak”... Bunlar mümkün müdür?

Yine sevgili Önderime, onun hayatına bakıyorum...

Mustafa Kemal, tüm engellere rağmen, vatani kurtarmak istiyordu. Vatan hainlerine karşı öfkeli miydi? Nutuk’ta, Padişah Vahdettin başta olmak üzere, ülkemizi içten çökertmeye çalışanların hıyanetleri gözler önüne serilir. Gençliğe Hitabe’de de Türk gençliği bu vb. tehlikelere karşı uyarılır. Ancak ne zaman? Nutuk’un okunma tarihi: 15–20 Ekim 1927... Diğer deyişle, ulusal mücadelemizin başlangıcı olarak 19 Mayıs 1919’u alırsak; Atatürk, sekiz yılda gerçekleştirdiklerinden sonra, hainlikleri eleştiriyor. **Hainlere öfkesini, ancak vatani kurtardıktan sonra dışa vuruyor.**

Biz ne yapıyoruz? Atatürk’ün yaptıklarının tam tersini... Öfkeyle kalkıp, hiçbir şey yapmadan, zararlı oturuyoruz. Daha da acısı, bizim liderimizin stratejilerini, “dâhili ve harici bedhahlarımız” uyguluyor... Böyle bir şey olabilir mi? Bizde olur, oluyor. Birlik+beraberlik onlarda, sebat+kararlılık onlarda, davaya sahip çıkış+baş koyuş+etkin eylem onlarda... Sonuç da ortada... Sonra da biz, “Atatürkçü’yüz”...

Affet bizi Gazi Paşa...

İzmir, 28 Aralık 2007

¹ Sakarya Meydan Savaşı Yazılı Emir’den